Republika Hrvatska
Trgovački sud u Rijeci
Rijeka, Zadarska 1 i 3

Poslovni broj: P-620/2025-21

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Rijeci, po sutkinji Tamari Jugo Smoljanović, u parničnom predmetu tužitelja TIM KING d.o.o. Križevci, Donji Cubrinec 56, OIB: 28777680011, kojeg zastupa punomoćnik Antonio Volarević, odvjetnik u Zagrebu, Palmotićeva 4 protiv tuženika CALCIT BILA STRANA d.o.o. Korenica, Josipa Jovića 75, OIB: 01514019659, kojeg zastupa punomoćnik Ivica Barbir, odvjetnik u Zagrebu, Trnjanska cesta 11c/II, radi isplate iznosa od 9.111,25 EUR s kamatom, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 1. listopada 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, objavljene 2. studenog 2026.

presudio je

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne poslovni broj sudski predmet: Ovrv-2467/2024, javnobilježnički predmet: UPP/OS-Ovrv-614/2024 od 29.listopada 2024., koje je donio javni bilježnik Milica Kolar sa sjedištem u Korenici, Pere Šnjarića 11 kojim se nalaže tuženiku platiti tužitelju iznos od 9.111,25 EUR sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 9. siječnja 2024. po stopi od 12,50% godišnje do 30. lipnja 2024., od 1. srpnja 2024. po stopi od 12,25% godišnje do 31. prosinca 2024., od 1. siječnja 2025. po stopi od 11,15% godišnje do 30. lipnja 2025., a od 1. srpnja 2025. po stopi od 10,15% godišnje do isplate, a u slučaju promjene kamatne stope, po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja uvećano za osam postotnih poena,

te u dijelu u kojem je naloženo tuženiku platiti tužitelju nastale troškove postupka ovrhe u iznosu od 306,39 EUR sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 29. listopada 2024. (dana donošenja rješenja o ovrsi) po stopi od 7,25% godišnje do 31. prosinca 2024., od 1. siječnja 2025. po stopi od 6,15% godišnje do 30. lipnja 2025., a od 1. srpnja 2025. po stopi od 5,15% godišnje do isplate, a u slučaju promjene kamatne stope, po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja uvećano za tri postotna poena u roku od 15 (petnaest) dana.

II. Nalaže se tuženiku platiti tužitelju iznos od 1.523,61 EUR na ime prouzročenog parničnog troška zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 2. studenog 2026. (dana donošenja presude) po stopi od 5,15% godišnje do isplate, a u slučaju promjene kamatne stope, po stopi koju je Europska

središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja uvećano za tri postotna poena u roku od 15 (petnaest) dana.

III. Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu parničnog troška u preostalom iznosu od 187,50 EUR kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je kao ovrhovoditelj 30. rujna 2024. podnio prijedlog za ovrhu protiv tuženika kao ovršenika radi isplate iznosa od 9.111,25 EUR s kamatom. Na rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne poslovni broj sudski predmet: Ovrv-2467/2024, javnobilježnički predmet: UPP/OS-Ovrv-614/2024 od 29.listopada 2024., koje je donio javni bilježnik Milica Kolar sa sjedištem u Korenici, Pere Šnjarića 11, kojim je cijelosti prihvaćen prijedlog za ovrhu, tuženik je pravovremeno uložio prigovor navodeći da osporava osnovu i visinu. Prigovara određenom trošku ovrhe. Ističe prigovor nedostatka aktivne i promašene pasivne legitimacije. Opreza radi ističe prigovor zastare. Ovršenik nije sklopio ugovor s ovrhovoditeljem, niti mu je ovrhovoditelj pružio usluge navedene u predmetnom računu.

2. Općinski sud u Gospiću je rješenjem poslovni broj Povrv-45/2025-2 od 12. rujna 2025. stavio izvan snage rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne poslovni broj sudski predmet: Ovrv-2467/2024, javnobilježnički predmet: UPP/OS-Ovrv-614/2024 od 29.listopada 2024., koje je donio javni bilježnik Milica Kolar sa sjedištem u Korenici, Pere Šnjarića 11 u dijelu u kojem je određena ovrha te su ukinute provedene radnje pa je postupak u tom dijelu nastavljen kao povodom prigovora protiv platnog naloga primjenom odredbe članka 58. stavak 2. Ovršnog zakona (dalje: OZ-a, "Narodne novine" broj 112/12., 25/13., 93/14., 55/16., 73/17., 131/20., 144/22. i 6/24.). Na temelju istog rješenja Općinski sud u Gospiću se oglasio stvarno nenadležnim te je predmet ustupio ovome sudu, kao stvarno i mjesno nadležnom sudu 14. studenog 2025.

3. Tužitelj je u daljnjem tijeku postupka naveo da su neosnovani tuženikovi navodi iz prigovora. Tužitelj i tuženik su tijekom 2023. poslovno surađivali na način da je tuženik naručio od tužitelja izradu i montažu opreme (transportera i konstrukcije) koju opremu je tužitelj izradio i isporučio tuženiku. Za taj posao tužitelj je tuženiku dostavio ponudu broj 23069/a od 26. srpnja 2023. na ukupan iznos 21.589,90 EUR bez PDV. Svi specificirani radovi prema toj ponudi su uredno plaćeni.

3.1. Međutim, tuženik je zahtijevao izradu dodatne opreme i dodatne radove koje usluge je tužitelj također uredno pružio tuženiku. Svi dodatni radovi i usluge su uredno specificirani i ovjereni od strane tuženika u Zapisniku o isporučenoj robi i izvedenim radovima koje je tužitelj dostavio tuženiku 10. listopada 2023. U predmetnom zapisniku pod nazivom proizvoda nalaze se sve stavke iz računa 129-1-1 od 22. prosinca 2023. Prema ovjerenom Zapisniku tužitelj je napravio obračun (ponuda br. 23068 obračun) koji tuženik ni nakon više poziva nije htio ovjeriti pa je stoga tužitelj izdao i poslao račun br. 129-1-1 za izvedene radove te izrađenu i montiranu opremu. Tuženik je nakon ovjere Zapisnika poslao reklamaciju na lijevak transportera zbog rasipanja materijala po pokrovu drobilice i fotografije iz kojih je vidljivo da je došlo do zaštopavanja ulaznog otvora drobilice (puštan je vlažan materijal) zbog čega je došlo do zasipavanja materijala po drobilici. Iako je reklamacija u potpunosti neosnovana, tužitelj je izbacio tu stavku iz računa kako ništa ne bi bilo sporno između stranaka te je račun isporučen bez reklamirane stavke.

4. Tuženik ističe da tužitelj nije niti pravovremeno niti uredno ispunio svoje obaveze. Naime, tuženik kao vlasnik mlina-drobilice BHS RSMX (u daljnjem tekstu:

mlin) je angažirao tužitelja za popravak navedenog mlina. Tužitelj je navodno popravio navedeni mlin i za to isporučio račun u iznosu od 26.987,38 EUR (uključen PDV), a koji račun je tuženik platio.

4.1. Kada je tuženik pokušao raditi sa predmetnim mlinom ustanovio je da mlin ne radi adekvatno odnosno radio je na način da rasipa većinu vrijednog materijala koji se tuženik obvezao isporučiti svojim kupcima. Nakon što je tuženik obavijestio tužitelja da nije uredno i pravilno ispunio svoju obavezu tužitelj je ponovno došao u kamenolom i ponovno je, navodno, popravio mlin. Za taj drugi popravak tužitelj je ispostavio fakturu koja je predmetom ovog postupka. Tuženik je, prije nego što je platio fakturu, odlučio isprobati je li mlin popravljen ili nije. Kada je tuženik ustanovio da mlin ponovno ne radi adekvatno odlučio je ne platiti drugu fakturu „R1-Račun 129-1-1“ u iznosu od 9.111,25 EUR. Zaključno, tuženik je platio 26.987,38 EUR za popravak mlina te odbija platiti dodatnih 9.111,25 EUR za ponovni popravak mlina koji je rezultirao da mlin ne radi adekvatno. Tuženik ne samo da je, zbog neurednog ispunjavanja obaveze od strane tužitelja, kasnio prema svojim kupcima već je pretrpio dodatnu štetu jer je morao angažirati drugog izvođača kako bi se predmetni mlin napokon popravio. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

5. Tužitelj nadalje tvrdi da su netočni navodi tuženika da je tužitelj bio angažiran radi “popravka mlina/drobilice BHS RSMX”, kao i da se utuženi račun odnosi na “drugi popravak mlina”. Tužitelj se ne bavi popravcima i servisima opreme, niti su takvi radovi ikada bili predmetom ponude i poslovnog odnosa tužitelja i tuženika. Predmet poslovnog odnosa, uključujući ono što je uredno plaćeno, bio je kompletiranje postojećih transportera u vlasništvu tuženika (ugradnja novih pogonskih sklopova, transportnih valjaka, nove transportne trake i usipnih koševa, sve sukladno specifikacijama iz ponude), izrada i montaža transportera dozatora, izrada idejnog rješenja linije za predrobljavanje (idejni nacrt dostavljen i prethodno odobren od strane tuženika), montaža i međusobno povezivanje transportera, usipnog koša i postojećeg stroja BHS u vlasništvu tuženika u funkcionalnu tehnološku cjelinu, prema skici dostavljenoj tuženiku nakon provedene defektaže, te izvođenje dodatnih, nužnih konstrukcijskih radova tj. izrada jačeg postolja za mlin, a koji su izvedeni isključivo radi sigurnog smještaja i stabilnosti postojeće opreme tuženika tj. mlina BHS koji je od strane tuženika bio postavljen na kamionsku prikolicu slabe nosivosti, te ostali dodatni radovi zahtijevani od strane tuženika i jasno specificirani u utuženom računu i ostalim dokumentima (ponuda 23068 obračun i Zapisnik) dostavljenim u spis predmeta od strane tužitelja. Niti jednom ponudom, obračunom, zapisnikom ili računom nije ugovoren niti izvršen servis, popravak ili zahvat na funkcionalnim dijelovima mlina BHS, a tvrdnje tuženika koje idu u tom smjeru apsolutna su neistina i pokušaj izbjegavanja plaćanja dugovanja tužitelju. Dakle, tuženik zamjenjuje teze i pokušava utuženu tražbinu prikazati kao “ponovni popravak mlina”, iako je riječ samo o dodatnim radovima/opremi u okviru dogovorenog projekta, uredno zahtijevanim i potvrđenim od strane tuženika. Osim toga tuženik svoje navode ničim ne dokazuje.

6. Sud je izveo dokazni postupak uvidom u dokumentaciju koja je priložena spisu te saslušanjem zastupnika po zakonu tužitelja Deana Špoljara (iskaz na stranici 103-106 spisa), zastupnika po zakonu tuženika Željka Oreškovića (iskaz na stranici 106-107 spisa) i svjedoka Marka Sokača (iskaz na stranici 112 spisa) utvrđujući odlučne činjenice savjesnom i ubrižljivom ocjenom svakog dokaza posebno te svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sve sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP-a, "Narodne novine" broj 53/91.,

91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07.-Odluka USRH, 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25.).

7. Na temelju izvedenog dokaznog postupka sud utvrđuje slijedeće:

7.1. Tužbeni zahtjev odnosi se na plaćanje naknade za isporučenu opremu i izvedene radove u iznosu od 9.111,25 EUR s kamatom prema računu broj 129-1-1 od 22. prosinca 2023. s dospijećem 8. siječnja 2024. (račun na stranici 7 spisa). Tužbeni zahtjev je osnovan.

8. Među strankama nije sporno da su stranke bile u poslovnom odnosu, odnosno da je tužitelj tuženiku ponudio izvođenje radova koji se odnose na izradu i montažu opreme (transportera i konstrukcije) prema ponudi broj 23069/a od 26. srpnja 2023. (ponuda na stranici 49-50 spisa), koju ponudu je tuženik nesporno prihvatio. Također nije sporno da je tuženik sve radove specificirane u ponudi broj 23069/a od 26. srpnja 2023. u iznosu od 21.589,90 EUR platio tužitelju. Budući da navedene činjenice među strankama nisu sporne, ne treba ih dokazivati sukladno odredbi čl. 221. st. 1. ZPP-a.

8.1. Tuženik je u prigovoru protiv rješenja o ovrsi istaknuo prigovor nedostatka aktivne legitimacije, kao i prigovor promašene pasivne legitimacije, koje prigovore sud utvrđuje neosnovanim. To iz razloga što je tuženik kasnije tijekom postupka tvrdio da su stranke bile u poslovnom odnosu te da je tuženik angažirao tužitelja za popravak mlina, kao i da je tuženik tužitelju u cijelosti podmirio radove na koje se odnosi ponuda broj 23069/a od 26. srpnja 2023.

8.2. Tuženik je opreza radi istaknuo i prigovor zastare. Sud je i taj tuženikov prigovor utvrdio neosnovanim. U konkretnom slučaju primjenjuje se rok zastare od tri godine sukladno odredbi čl. 228. st. 1. ZOO-a, a koja odredba propisuje kako međusobne tražbine iz ugovora o prometu robe i usluga te tražbine naknade za izdatke učinjene u vezi s tim ugovorima zastarijevaju za tri godine. Citirana se odredba odnosi na ugovore između trgovca i obrtnika kad u tom svojstvu sudjeluje u prometu robe i usluga, kao što je to ovdje slučaj. Kamate, kao sporedna tražbina koja proizlazi iz glavne tražbine slijede njezinu sudbinu. Zastarijevanje počinje teći prvog dana poslije dana kada je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze (čl. 215. st. 1. ZOO-a). Uvidom u utuženi račun (račun na stranici 7 spisa) sud je utvrdio da je dospio na naplatu 8. siječnja 2024. Budući da je tužitelj prijedlog za ovrhu podnio 30. rujna 2024., tužba je podnijeta unutar trogodišnjeg roka zastare.

9. Nadalje, sporno jest je li tuženik dužan tužitelju platiti naknadu u utuženom iznosu s obzirom da na tuženikove tvrdnje da je tužitelj angažirao za popravak mlina-drobilice BHS RSMX te da mu je nesporno platio iznos od 26.987,38 EUR te da odbija platiti utuženi iznos za ponovni popravak mlina koji je rezultirao time da mlin ne radi adekvatno.

10. U ovom postupku primjenjuju se materijalnopravne odredbe koje se odnose na ugovor o djelu. Sukladno odredbi čl. 590. Zakona o obveznim odnosima (dalje: ZOO-a, "Narodne novine" broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23. i 155/23.) ugovorom o djelu izvođač se obvezuje obaviti određeni posao, kao što je izrada ili popravak neke stvari, izvršenje kakva fizičkog ili umnog rada i slično, a naručitelj se obvezuje platiti mu za to naknadu.

11. Prije svega se ističe da je uvidom u dopis Porezne uprave, Područni ured Gospić od 5. veljače 2026. (stranica 94 spisa) sud utvrdio da je tuženik iskoristio pravo na odbitak pretporeza po utuženom računu broj 129-1-1 od 22. prosinca 2023. u iznosu od 9.111,25 EUR te da ga je tuženik evidentirao u svojim poslovnim knjigama. Odredba čl. 221b. ZPP-a propisuje da ako tužitelj dokaže da je tuženik za

tražbinu koju je tužitelj utužio na temelju vjerodostojne isprave koristio pravo na odbitak pretporeza, smatrat će se da tražbina postoji, osim ako tuženik ne dokaže protivno. Prema tome, s obzirom da je tužitelj predmetnu tražbinu utužio na temelju vjerodostojnih isprava-računa te da je tijekom postupka utvrđeno da je tuženik po tom računu koristio pravo na odbitak pretporeza, na tuženiku je teret dokaza da utužena tražbina ne postoji odnosno da ju je podmirio, što tuženik ničim nije dokazao, niti je predložio izvođenje dokaza na tu okolnost (tako i sudska praksa, VTS PŽ-5406/2020 od 24.2.21.). Stranka koja tijekom postupka iznese neku činjenicu dužna je i predložiti izvođenje dokaza kojim bi se ta činjenica mogla dokazati sukladno odredbi čl. 219. st. 1. i čl. 7. st. 1. ZPP-a. Ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može utvrditi odlučne činjenice, primijenit će pravilo o teretu dokazivanja (čl. 221a. ZPP-a).

12. Uvidom u tužiteljevu ponudu broj 23069/a od 26. srpnja 2023. (stranica 49-50 spisa) sud utvrđuje da je tužitelj ponudio tuženiku izradu transportera i konstrukcija, koje se odnose na transporter dozator, pogonski sklop, transportne trake, usipne koševe i valjke, koju ponudu je tuženik nesporno prihvatio te je nesporno radove specificirane u toj ponudi platio tužitelju. Iz tužiteljeve ponude broj 23069/a od 26. srpnja 2023. sud utvrđuje detaljno opisane radove koje je tužitelj ponudio izvesti za tuženika, dok iz ponude ne proizlazi da je tužitelj trebao izvesti radove popravka mlina/drobilice, kao što to tvrdi tuženik.

13. Radi utvrđenja odlučnih činjenica odnosi li se utuženi račun na izradu dodatne opreme i dodatne radove ili na radove na popravku mlina, kako to tvrdi tuženik, sud je izveo dokaz saslušanjem zastupnika po zakonu tužitelja Deana Špoljara, zastupnika po zakonu tuženika Željka Oreškovića i svjedoka Marka Sokača, koji je u sporno vrijeme radio za tužitelja.

13.1. Zastupnik po zakonu tužitelja Dean Špoljar je iskazao da je u srpnju ili kolovozu 2023. došao u kamenolom gdje je tuženik počeo raditi postrojenje za drobljenje kamena te je pregledao opremu i nakon toga tuženiku dao ponudu za te radove, ponudu za slaganje opreme, kao i skicu i prijedlog rješenja. Riječ je o ponudi 23069/a od 26. srpnja 2023., a sve kako bi se to postrojenje stavilo u funkciju. Tužitelj je napravio sve što je bilo predmet ponude. Trebao je osposobiti transportere te su drobilicu trebali dovesti na poziciju i staviti ju u transportnu liniju. Odmah je na licu mjesta rekao tuženiku da je drobilica preteška i prevelika u odnosu na prikolicu na kojoj je trebala biti. Onda su dogovorili da će od konstrukcije koju su našli u kamenolomu napraviti fiksno postolje za drobilicu te su je spustili s podvozja na novo postolje. Na drobilici je nedostajalo još nešto materijala (stope) te su to napravili. Trebalo je podići usisni bunker na kojem su bile odrezane noge da bi se moglo osigurati doziranje trase koja vozi u drobilicu. Sve je pušteno u pogon u rujnu ili listopadu 2023. Nakon toga je poslao specifikaciju izvedenih radova tuženiku uključivo i dodatne radove, koju je tuženik ovjerio te je nakon toga napravio i Ponudu br. 23068 obračun radova koji tuženik nije ovjerio (stranica 35 spisa). U Zapisniku o isporučenoj opremi i izvedenim radovima od 10. listopada 2023. (stranica 46-48 spisa) nalaze se svi radovi po danima, kako oni navedeni u ponudi, tako i oni koji su predmet utuženog računa. Taj Zapisnik je tuženik ovjerio. Nakon toga je tužitelj tuženiku poslao obračun (stranica 35 spis) u kojem je bilo razdvojeno ono što je napravljeno po ponudi i ono što su dodatni radovi koji su predmet utuženog računa. To tuženik nije ovjerio, te je nakon toga dobio prvu reklamaciju od tuženika koja se odnosila na funkcioniranje drobilice gdje je osnovni problem bio prosipanje materijala na ulazu u drobilicu, što je bilo dokumentirano fotografijama iz čega se vidjelo kada se skinula elastična veza između drobilice i transportera iz kojeg je materijal padao

po drobilici da je začepljen odnosno zabetoniran ulazni dio od drobilice. Smatra da je do toga došlo zbog toga što je tuženik u drobilicu stavljao mokar materijal. Odgovorio je tuženiku da nije problem u lijevku transportera, već u tome što su koristili mokar materijal.

13.2. Nadalje je iskazao da se u tuženikovom prigovoru uglavnom spominje funkcionalnost drobilice (mlina) i teza da je tužitelj trebao servisirati drobilicu. Niti je tužitelj ovlašten za to, niti su o tome uopće razgovarali s tuženikom, niti utuženi račun s time ima ikakve veze, a što se vidi iz ponude i iz specifikacije izvedenih radova. Neistiniti su navodi tuženika da je tužitelj radio na popravljanju drobilice (mlina) te da su ponovno drugi puta došli ponovno popraviti mlin. Ističe da utuženi račun nema nikakve veze sa servisom drobilice jer tužitelj to ne radi, već se račun odnosi na dodatne radove na sastavljanju linije. Iskazao je da je stavka 1. utuženog računa stavka 9. od 15. rujna 2023. iz Zapisnika o isporučenoj opremi o izvedenim radovima, stavka 2. utuženog računa je u stavki 1. od 20.-21. rujna 2023. iz Zapisnika o isporučenoj opremi o izvedenim radovima, stavka 3. utuženog računa odnosi se na stavku 1.od 9. listopada 2023. iz Zapisnika o isporučenoj opremi o izvedenim radovima, stavka 4. utuženog računa odnosi se na stavku 1/2 od 2. i 3. listopada 2023. iz Zapisnika o isporučenoj opremi o izvedenim radovima. Stavka 5. obračuna (stranica 36 spisa) uopće nije fakturirana. Stavka 5. utuženog računa odnosi se stavku 3. od 2. i 3. listopada 2023. iz Zapisnika o isporučenoj opremi o izvedenim radovima. Ostale dvije stavke iz utuženog računa odnose se na dodatne dane montaže i transport robe koju smo vozili, a to nije bila obveza tužitelja, već tuženika

13.3. Zastupnik po zakonu tuženika Željko Orešković je iskazao da se s tužiteljem našao u kamenolomu gdje se nalazila drobilica (mlin). Rekao je tužitelju da hitno treba mlin pustiti u funkciju i da mu da ponudu. Tužitelj mu je dao ponudu, a tuženik je iskazao da mu je rekao da cijena nije sporna, već da mu je jedino bitno da mlin radi. Kad je mlin pušten u funkciju ništa nije radilo kako treba, obloge su otišle, ulazni lijevak su morali maknuti, izlazni lijevak su morali proširivati, transportne trake je napravio nakrivo pa su valjci pucali. tuženik je odmah nazvao tužitelja jer mu je bilo hitno da mlin radi i rekao da dođe otkloniti kvar, nakon čega mu je tužitelj poslao predmetnu fakturu, a nije došao pogledati kvar, niti je došao popraviti nedostatke. Na pitanje zašto je potpisao zapisnik o isporučenoj opremi i izvedenim radovima, odgovorio je da ga on nije potpisao, a na pitanje tko ga je potpisao, odgovorio je da ga je možda potpisao netko od radnika u kamenolomu, a pečat su imali svagdje i u kamenolomu i u uredu. Na pitanje zašto je tuženik knjižio utuženi račun odgovorio je da je to napravilo knjigovodstvo, a ne zna zašto. Iskazao je da tužitelj nije popravio mlin, već ga je upropastio. Mlin nije uopće radio kako treba, a ono što je radilo bilo je katastrofa, više materijala je bilo okolo mlina, nego što je išlo unutra. Na pitanje je li slao pisane primjedbe na izvedene radove, odgovorio je da ne zna, ali je tužitelja zvao sto puta. Iskazao je da su dodatni radovi obuhvaćeni ponudom jer je tuženik htio kompletnu ponudu da mlin radi.

13.4. Svjedok Marko Sokač je iskazao da je tada radio za tužitelja, da su radili bubnjeve natezne pogonske i postavljanje bunkera. Ništa nisu radili na drobilici. Iskazao je da se tužitelj ne bavi servisiranjem drobilice. Nema saznanja vezano za dogovor između stranaka koje radove treba izvoditi te nema saznanja o tome da bi tuženik imao prigovora vezano za funkcionalnost drobilice.

14. Uvidom u Zapisnik o isporučenoj opremi i izvedenim radovima od 10. listopada 2023. (stranica 46-48 spisa) sud je utvrdio da je tužitelj popisao sve radove kako su izvođeni po danima i to one navedene u ponudi, kao i one koji su predmet

utuženog računa, koji zapisnik su tužitelj i tuženik ovjerili svojim potpisom i pečatom. Zastupnik po zakonu tuženika Željko Orešković je iskazao da nije potpisao zapisnik, a na pitanje tko ga je potpisao iskazao je: „možda netko od radnika u kamenolomu, a pečat su imali svagdje i u kamenolomu i u uredu“. Nakon potpisivanja Zapisnika, tužitelj je tuženiku poslao ponudu br. 23068 obračun od 17. listopada 2023. (stranica 35-36 spisa) u kojem je bilo razdvojeno ono što je napravljeno po ponudi i dodatni radovi koji su predmet utuženog računa.

15. Na temelju dokumentacije u spisu (ponude broj 23069/a od 26. srpnja 2023. i skice rješenja, Zapisnika o isporučenoj opremi i izvedenim radovima od 10. listopada 2023. te Ponude br. 23068 obračun od 17. listopada 2023.) te iskaza tužiteljevog zastupnika po zakonu Deana Špoljara i svjedoka Marka Sokača sud je utvrdio da je između stranaka postojao poslovni odnos temeljem kojeg je tužitelj za tuženika izvodio radove na montaži i povezivanju transportne opreme s postojećom drobilicom, odnosno na osposobljavanju transportne linije za rad. Navedeno prije svega proizlazi iz tužiteljeve ponude 23069/a od 26. srpnja 2023., koju je tuženik prihvatio, te Ponude br. 23068 obračun od 17. listopada 2023. u kojoj je obračunao sve izvedene radove, prema prvotnoj ponudi, uključujući i radove koji su predmet utuženog računa, kao iz sadržaja Zapisnika o isporučenoj opremi i izvedenim radovima od 10. listopada 2023. U navedenom Zapisniku evidentirani su radovi koje je tužitelj izvodio tijekom rujna i listopada 2023., uključujući i radove koji nisu bili obuhvaćeni prvotnom ponudom, a koji odgovaraju radovima iskazanim u utuženom računu. Posebno se ističe da su radovi u Zapisniku navedeni pojedinačno, prema datumu izvođenja, kao i da zapisnik sadrži ovjeru tužitelja i tuženika.

15.1. Iskaz zastupnika po zakonu tuženika Željka Oreškovića da navedeni zapisnik nije osobno potpisao sud nije prihvatio kao vjerodostojan. Naime, tuženik nije naveo tko je konkretno Zapisnik potpisao, već je iskazao da ga je „možda“ potpisao netko od radnika te da su se pečati nalazili na različitim mjestima. Takav iskaz, koji nije potkrijepljen drugim dokazima, ne osporava vjerodostojnost dokumentacije (Zapisnika) koja sadržava detaljan popis izvedenih radova, osobito imajući u vidu činjenicu da tuženik nije osporio da je tužitelj stvarno izvodio predmetne radove u kamenolomu.

15.2. Iskaz tužiteljevog zastupnika po zakonu Deana Špoljara je bitnom suglasan s dokumentacijom koja prileži spisu i to ponudom, obračunom i Zapisnikom o isporučenoj opremi i izvedenim radovima. Tužiteljev zastupnik po zakonu je konkretno naveo koje je radove izvodio, zbog čega su dogovoreni radovi koji su predmet utuženog računa i iz kojeg razloga su bili potrebni te je pojedine stavke utuženog računa detaljno povezao s radovima navedenim u Zapisniku. Stoga sud njegov iskaz prihvaća u dijelu u kojem sukladan navedenoj dokumentaciji.

15.3. Suprotno tome, tuženik nije dokazao svoju tvrdnju da se utuženi račun odnosi na popravak drobilice zbog njezine neispravnosti. Naime, iz ponude tužitelja ne proizlazi da je tužitelj preuzeo obvezu servisiranja ili popravka same drobilice, niti iz dokumentacije proizlazi da je tužitelj takve radove ugovorio ili izveo. Činjenica da su pojedini radovi bili potrebni radi povezivanja drobilice s transportnom linijom i njezina uključivanja u funkcionalnu cjelinu ne znači da je tužitelj preuzeo obvezu same drobilice. Navedeno potvrđuje iskaz svjedoka Marka Sokača koji je potvrdio da su radnici tužitelja izvodili radove na transporterima i postavljanju bunkera, dok se tužitelj nije bavio servisiranjem drobilice.

15.4. Nadalje, iz iskaza zastupnika po zakonu tuženika proizlazi da je tuženik zatražio od tužitelja ponudu radi osposobljavanja postrojenja te da je radove po toj

ponudi tužitelj izveo. Njegove tvrdnje o naknadnim nedostacima i potrebi popravka mlina tuženik nije dokazao, što je bio dužan učiniti sukladno odredbi čl. 219. st. 1. i čl. 7. st. 1. ZPP-a. Tuženik prije svega nije dokazao da je od tužitelja naručio radove servisiranja drobilice jer suprotno proizlazi iz tužiteljeve ponude, koju je tuženik nesporno prihvatio. Osim toga, tuženik nije u spis dostavio pisani prigovor, zapisnik o utvrđenim nedostacima ili drugu dokumentaciju iz koje bi sud mogao utvrditi da su postojali nedostaci u radovima koje je tuženik naručio od tužitelja i koje je tužitelj nesporno izveo. Stoga sud nije prihvatio tuženikove tvrdnje da se utuženi račun odnosi na naknadu za dodatne radove za popravak neispravne drobilice, već sud utvrđuje da se račun odnosi na dodatne radove na montaži, povezivanju i osposobljavanju transportne linije, odnosno radove potrebne za funkcionalno povezivanje postojeće opreme, koje je tuženik naknadno naručio na licu mjesta kada su drobilicu pomaknuli na lokaciju na kojoj bi trebala raditi, a sve kako bi transportna linija mogla funkcionirati.

15.5. Osim svega navedenog, činjenica da je tuženik predmetni račun evidentirao u svojim poslovnim knjigama i koristio pravo na odbitak pretporeza dodatno potvrđuje postojanje tužiteljeve tražbine. Tuženik, osim svog iskaza, nije pružio dokaze kojima bi oborio navedenu presumpciju, odnosno dokazao da predmetni radovi nisu izvedeni te da račun ne odgovara izvedenim radovima (čl. 221.a ZPP-a).

16. Slijedom svega navedenog, sud je utvrdio da je tuženik dužan tužitelju platiti naknadu za izvedene radove po računu broj 129-1-1 od 22. prosinca 2023. u iznosu od 9.111,25 EUR sukladno odredbi čl. 9., 358. i 590. ZOO-a. Tuženik je pao u zakašnjenje jer nije ispunio obvezu u roku određenom za ispunjenje sukladno čl. 183. st. 1. ZOO-a. Na temelju odredbe čl. 29. st. 1. i 2. istog Zakona, dužnik koji zakasni sa ispunjenjem novčane obveze duguje, osim glavnice, i zateznu kamatu po stopi utvrđenoj zakonom pa je sud tužitelju dosudio i kamate. Stoga je sud u cijelosti održao na snazi predmetni platni nalog temeljem odredbe čl. 451. st. 3. ZPP-a (t. I. izreke presude).

17. Odluku o parničnom trošku sud je donio na temelju odredbe čl. 154. st. 1. i 155. ZPP-a. Budući da je tuženik u cijelosti izgubio parnicu, sud je tužitelju, uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora od 9.111,25 EUR, priznao parnični trošak u iznosu od 1.523,61 EUR (t. II. izreke presude).

17.1. Tužitelj ima pravo na naknadu parničnog troška koji se odnosi na trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 211,11 EUR sukladno Zakonu o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj 118/18. i 51/23.) i Uredbi o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 50/26.) te na trošak zastupanja po Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje: Tarifa, "Narodne novine" broj 138/23.), budući da je tužitelja zastupao odvjetnik, koji se sastoji od troška sastava obrazloženog podneska od 20. siječnja 2026., kojim se očituje na tuženikove navode iz prigovora te troška sastava obrazloženog podneska od 6. veljače 2026. u iznosu od po 200,00 EUR (ukupno 400,00 EUR) sukladno Tbr. 8/1, te troška zastupanja na ročištu 29. siječnja 2026., koje je odgođeno prije početka raspravljanja u iznosu od 50,00 EUR sukladno Tbr. 9/5 (tužitelj je neosnovano tražio nagradu u iznosu od 200,00 EUR uvećano za PDV), troška zastupanja na ročištima 11. ožujka 2026., 9. srpnja 2026. i 1. listopada 2026. u iznosu od po 200,00 EUR (ukupno 600,00 EUR) sukladno Tbr. 9/1, što ukupno iznosi 1.050,00 EUR uvećano za PDV u iznosu od 262,50 EUR sukladno Tbr. 42.

17.2. Odredba čl. 151. st. 3. ZPP-a propisuje da parnični troškovi obuhvaćaju i zatezne kamate od dana donošenja odluke kojom je naloženo plaćanje troškova postupka. O zateznim kamatama na iznos parničnih troškova sud odlučuje na zahtjev stranke. Budući da je takav zahtjev tužitelj postavio u zahtjevu za naknadu parničnog troška, to je sud odlučio kao u točki II. izreke presude.

17.3. Tužiteljev zahtjev za naknadu parničnog troška u preostalom iznosu od 187,50 EUR je neosnovan (t. III. izreke presude). Sud tužitelju nije priznao trošak u navedenom iznosu, koji se odnosi na trošak zastupanja na ročištu 29. siječnja 2026. budući da je to ročište odgođeno prije početka raspravljanja, kako je naprijed obrazloženo.

Rijeka, 2. studenog 2026.

Sutkinja
Tamara Jugo Smoljanović

Dokument je elektronički potpisan:
TAMARA JUGO
SMOLJANOVIĆ

Vrijeme potpisivanja:
02-11-2026
14:23:22

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI
2.5.4.97=#130D485238383738353936343935 37
L=RIJEKA
S=JUGO SMOLJANOVIĆ
G=TAMARA
CN=TAMARA JUGO SMOLJANOVIĆ

UPUTA O PRAVU NA IZJAVLJIVANJE PRAVNOG LIJEKA:

Protiv ove presude stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana dostave prijepisa presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu (čl. 348. st. 1. ZPP-a).

U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti (čl. 352. st. 1. ZPP-a).

Broj zapisa: **9-3088f-85b47**

Kontrolni broj: **076af-e5a4a-1c306**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=TAMARA JUGO SMOLJANOVIĆ, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.